

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **D. G.**, zastoupený JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem se sídlem Českobratrská 2, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 8. 2019, č. j. 18 A 21/2018 – 47,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 4000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Alfréda Šrámka, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1 000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Alfréda Šrámka, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) brojí kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „*krajský soud*“) ze dne 15. 8. 2019, č. j. 18 A 21/2018 – 47, jímž krajský soud zamítl žalobu, kterou se stěžovatel domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2018, č. j. MSK 82345/2018. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 15. 5. 2018, č. j. SMO/241166/18/DSC/Mich, jímž byl žalobce uznán vinným z nesplnění povinnosti odevzdat řidičský průkaz obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne 9. 9. 2016, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku, jímž mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel.

[2] Vzhledem k tomu, že stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti, vyzval ho Nejvyšší správní soud výrokem I. usnesení ze dne 26. 8. 2019, č. j. 3 As 291/2019 – 9, ke splnění poplatkové povinnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení; zároveň byl stěžovatel poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „*zákon o soudních poplatcích*“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání.

[4] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích dále platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[5] Jak již bylo uvedeno, povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti; této povinnosti stěžovatel nedostál. Nejvyšší správní soud ho proto vyzval k úhradě soudního poplatku usnesením č. j. 3 As 291/2019 – 9, které bylo jeho zástupci doručeno do datové schránky dne 6. 9. 2019 (č. l. 10 spisu Nejvyššího správního soudu). Posledním dnem patnáctidenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku tak bylo pondělí dne 23. 9. 2019 [§ 40 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení § 40 odst. 3 téhož zákona]. Ze záznamu o složení ze dne 1. 10. 2019 (na č. l. 32 spisu Nejvyššího správního soudu) vyplývá, že dne 30. 9. 2019 došlo k zaplacení soudního poplatku ve výši 5 000 Kč. Pokud byl soudní poplatek připsaný na účet soudu dne 30. 9. 2019, byl zaplacen až po uplynutí vymezené patnáctidenní lhůty, tedy opožděně.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, byly naplněny podmínky předvídané v § 9 odst. 1 větě druhé zákona o soudních poplatcích; proto soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

[7] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno (§ 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[8] Podle § 10 odst. 3 věty první zákona o soudních poplatcích soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku ve výši 4 000 Kč.

[9] Stěžovatel požádal, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Za tento návrh zaplatil soudní poplatek, k jehož úhradě ho Nejvyšší správní soud vyzval usnesením ze dne 3. 9. 2019, č. j. 3 As 291/2019 – 23. O tomto návrhu však soud nerozhodoval, jelikož řízení zastavil. Proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč.

[10] Dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatky vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. října 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu